

Tämän lehden mielipidepalstalla on viime päivinä käsitelty urheiluseurojen tapaa käsitellä junioriryhmien jäseniä. Käsitökseni asiaan on, että ainakin joukkuelajeissa on kaksi vaihtoehtoa. Ryhmä joko osallistuu kilpailuihin, taikka sitten harrastetaan pelkästään kuntoilumielessä. Tästä seuraa se, että ne nuoret, jotka haluaisivat kilpailla, eivät saa riittävästi harjoitusta. Toinen linja aiheuttaa sen, että ainoastaan liikkumisen riemusta seuraan liittyneet joutuvat aivan liian raskaisiin ja yksitoikko-

Tv-lupamaksu ajoneuvovero

Tuntuvat tv-lupamaksujen kerääjät olevan epätoivoissaan, kun peräivät lupamaksuideana samanlaista käytäntöä kuin ajoneuvojen verojen keruussa käytetään. Maksu siis pitäisi periä vain niiltä, jotka ovat ostaneet tv-apparaatin, johon on lätkäisty rekisterikilpi? Tähän asti on riittänyt rekisterikilvetön telkkari, divarista ostettu tai muuten hankittu.

Jos tv-lupamaksuehdotuksissa päädytään työryhmän ratkaisuun, että kaikki kotitaloudet ovat velvollisia maksamaan ns. mediamaksun, ollaan menty täydellisesti umpimetsään. Ehdotus mediamaksusta, joka olisi pienempi kuin nykyinen tv-lupamaksu, on tietenkin ovela yritys saada enemmistö suomalaisista kannattamaan asiaa. Mutta jos tällainen veroluontoinen maksu jää pysyväksi niin eipä kestä kauan kun 'mediamaksulle on ilmennyt nousupaineita'.

En tiedä olleer palveluskiellos.

TS käsitteli 3.5. pääkirjoituksessa henkilöäni ja persoonaani. Korjaan puutteellisia tietoja.

En ole omien tietojeni mukaan ollut toviakaan palveluskiellosa pappisvuosieni aikana. Minulle siitä ei ole ainakaan virallisesti ilmoitettu. Muistan lukeneeni asiasta jotakin tiedotusvälineissä julkaisuista uutisista koskien kevään 1996 Viron kirkkokiistaa.

Näin on tälläkin kertaa. Tietoni kirkon johdon mielipiteistä ehdokkuuteni nähden perustuvat tiedotusvälineissä julkaistuihin uutisiin.

Missä kulkee harrastelun ja huippu-urheilun raja

Nuori Suomi -ohjelman päämääränä on muun muassa jääkiekko- sekä salibandytaitojen kehittämisen lisäksi ohjata nuoria vastuunsa tunteviksi yhteiskunnan jäseniksi. Pelaajille asetetaan muitakin tavoitteita kuin vain kilpa-urheilullisia. Tosi kauniita ja toteuttamiskelpoisia ajatuksia. Törmätäänkö tässäkin kuitenkin siihen ikuisuuskysymykseen kasvatusvastuista - koti, koulu vai peräti jääkiekko?

Toimiiko Tepsi eettisesti kyseenalaisella tavalla pyrkiessään seuloamaan massasta huippulahjakkuudet jo varhaisessa vaiheessa? Taantuvatko kaukalon huippuyksilöt joutuessaan tahkoamaan samankäisten "peruspelaajien" ringissä? Missä kulkee huippu-urheilun ja harrastelun raja?

Kouluelämässä ei myöskään lahjakkuudeltaan selvästi muista edukseen erottuvan oppilaan pitäisi joutua kuluttamaan aikaa hitaampien tahdissa. Sanotaan jääkiekkoujoukkueenkin olevan kuin yhteis-

kunta pienoiskoossa - kaikkine sääntöineen, oikeuksineen ja vastuineen. Samoista toteuttamismengelmistä puhutaan myös jääkiekossa. Ei kahlita erinomaisuutta - myöskään joukkueurheilussa!

Kaikkien pitää saada pelata! Emme voi ottaa nuorilta innokailta liikunnasta kiinnostuneilta pojilta ja tytöiltä oikeutta toteuttaa itseään pelikentillä. En kuitenkaan ymmärrä esim. Tepsin syylistämistä. Pitääkö huippu-urheiluseurojen potea huonoa omaatuntoa pyrkiessään tuottamaan sirkushuveja/voittoja kannattajilleen? Sen ei tosiaankaan tarvitse olla pois nuorilta pallon perässä juoksevilla junnuilta. Pitäisi yksinkertaisesti saada aikaan jonkinlainen käytännössäkin toimiva jako huipulle tähtäävän urheilun sekä harrastepohjaisen puuhastelun välille - utopia, mikä välttämättä ei toteudu koskaan?

Tuskin monellakaan vanhemmalla viedessään pelaaja-alkuaan

ensimmäisiin harjoituksiin on kristallinkirkas käsitys lapsensa lahjakkuuden tasosta. Vielä vähemmän siitä tietää seura. Kaikkien halukkaiden pitää saada näyttää osaamisensa. Epäilen kuitenkin, että joku Tepsin kyntensä näyttänyt kasvatti Saku Koivu tai jo nyt 17-vuotiaana liigaseurojen himoitsemat Kärppien Mikael Granlund eivät olisi näin pitkällä Nuori Suomi -periaatteen orjallisen toteuttamisen tuloksena. Kaikista ei tule huippuja!

Eräs tälle palstalle äsken kirjoittanut väitti Tepsin kannattajien kaikkiaan katsomasta Nuori Suomi -ohjelman laiminlyöntien johdosta. Ihmiset kaipaavat voittoja. Niiden puuttuessa katsojat jäävät kotiin. Loppukauden voittoputkessa kiekkokatsomo saatiin täyteen - ilman mainittavia puuttumisia Nuori Suomi-projektiin.

Kaikki pelaa!

Erkki Vähärautio
Kärppä-fani

Aika on materiaa arvokkaampaa

TS/Riitta Salmi

Aika on arvokkainta mitä voi perheelle antaa, todetaan kirjoituksessa.

Jos lapsesi saisi valita uuden hittelun tai lisää aikaa kanssasi, kumman hän valitsisi?

Ihmiskunta arvostaa materiaa enemmän kuin aikaa, vaikka tutkimuksissa on todettu, että tietyn pisteen jälkeen materiaalin lisäys ei lisää onnellisuutta. Tarvitsemme ruokaa, katon päämme päälle sekä vaatteita, mutta kulutuksessa ylittää neopeasti tarpeen ja turhuuden välinen raja.

Suuri osa materiaalin kulutuksestamme liittyykin statukseen eikä tarpeeseen. Samalla joudumme tekemään paljon ajankäyttöllisiä valintoja, jotta pystymme saavuttamaan tämän tavoitellun materiaalin elintason. Kun aikaa ei jää perheelle, ystäville ja harrastuksille, sosiaalinen elintasomme kuitenkin laskee. Maapallokaan ei kestä nykyisiä kulutustottumuksiamme. Nykyminen on siis sekä ekologisesti että sosiaalisesti kestävämpi.

Aika on elämässämme ainoa oikeasti rajallinen asia. Usein ymmärrämme sen vasta vakavan sairauden yllättäessä, lasten kasvettua isoiksi tai vanhuuden kolkuttaessa ovelle. Jos uskallamme lopettaa kilpavarustelun naapurin kanssa, voimme kenties saavuttaa onnellisuuden ei-materiaalisten asioiden kautta.

Perheen ja ystävien kanssa vietetty aika, harrastukset tai vapaaehtoistyö voivat tuoda elämään uudenlaista sisältöä. Yksilön onnellisuuden kasvun lisäksi materiaalien asioiden arvostuksen väheneminen edistäisi kestävästä kehitystä; sitä, että kaikilla ihmisillä olisi mahdollisuus hyvinvointiin myös tulevaisuudessa.

Ajan arvostuksen lisääminen ei tarkoita, ettemme tekisi töitä. Se voisi kuitenkin tarkoittaa rohkeita työaikatarkoituksia ja ammatinvalintoja, perhe- ja vuorotteluvapaita ja

jopa työttömyyden ja lomautuksen näkemistä uhan lisäksi myös mahdollisuutena. Tämä edellyttää yksilön arvovalintoja. Yksilön ratkaisu- ja voitaisiin tukea hallinnon ja liike-elämän toimien kautta, nykyisin kun esimerkiksi lyhennettyä työpäivää voi olla vaikea saada tehdä vaikka tyytyisi alempaan tulotason.

TY:n ja TuKKK:n Kestävän kehityksen opiskelijoiden kurssiryhmä
Muurahaiset

lve-
ksin
lää-
jos
n ei
sistä

eläi-
atta.
ivis-
kse-

mie-
eellä
alle-
ivoa
jär-

tur-
mo-
iikki
mu-
eilli-
lijoj-

liivit
rkoi-
hdis-
ntei-
ihen
i hy-
inen.

enee
udel-
tori-
min
val-
nais-

i ra-
ntien
la ei
ilais-
n tai
skei-
toin;
naan
liike-
yyty-

n